

Sygn. akt II Cz 768/13

POSTANOWIENIE

Dnia 2 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w(...)Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Dorota Gamrat - Kubeczak

Sędziowie: SO Marzenna Ernest (spr.)

SO Zbigniew Ciechanowicz

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2013 r. w(...)

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **P. P.**

przeciwko **K. S.** i **A. P.**

o zwolnienie zajętych przedmiotów spod egzekucji

w przedmiocie wniosku powoda o zabezpieczenie roszczenia

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w (...)VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w K.z dnia 11 marca 2013 r., sygn. akt VI C 374/13

postanawia

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 768/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 marca 2013 r. Sąd Rejonowy w (...)VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w K.(sygn. akt VI C 374/13) wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia oddalił.

W ocenie Sądu powód ani nie uprawdopodobnił roszczenia ani nie wykazał interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. W tym zakresie Sąd wskazał, że pozew został złożony bez jakiegokolwiek dokumentu potwierdzającego, iż P. P.jest właścicielem ruchomości telewizora (...)(...)i kina domowego z zestawem kolumn. Według powoda o tym, że jest on właścicielem przedmiotowych przedmiotów przemawiają pisma kancelarii prawnej z W., w którym informuje powoda o cofnięciu wniosku o zwolnienie zajętych ruchomości spod egzekucji w sprawie Km 581/12 i postanowienie w sprawie Km 581/12 o umorzeniu egzekucji z ruchomości na skutek wniosku wierzyciela, tymczasem to nie świadczy o tym, iż jest właścicielem zajętych rzeczy, a jedynie o woli wierzyciela egzekucyjnego w sprawie Km 581/12. Być może wraz z pismem do tego wierzyciela zostały dołączone inne dokumenty potwierdzające własność zajętych rzeczy, jednak nie zostały one dołączone do pozwu.

W ocenie Sądu Rejonowego, poza twierdzeniami zawartymi w pozwie P. P. nie przedłożył żadnych dowodów na potwierdzenie swoich twierdzeń, zwłaszcza nie przedłożył dokumentów, które uprawdopodobniają, iż jest on właścicielem zajętych przez komornika wskazanych w pozwie przedmiotów np. dowodu zakupu, czy w inny sposób

nie uprawdopodobnił tego faktu (np. przez powołanie na tą okoliczność jakichkolwiek świadków). Twierdzenia P. P. nie zostały w żaden sposób wykazane ani uprawdopodobnione. Faktem umorzenia egzekucji na skutek wniosku wierzyciela nie można uprawdopodobnić własności zajętego telewizora i kina domowego. Prawo takie można wykazać za pomocą np. dowodu zakupu, a przy braku takiego dowodu i braku powołania jakichkolwiek innych dowodów, nie sposób uznać, aby wnioskodawca uprawdopodobnił roszczenie. Przy nieuprawdopodobnieniu roszczenia brak jest także interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia albowiem zajęcie ruchomości to nie narusza praw powoda.

W związku z powyższym Sąd uznał, iż udzielenie zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) K. C.w sprawie Km 253/12 z zajętych przedmiotów jest bezzasadne i na podstawie przepisu art. 730¹ k.p.c., art. 735 k.p.c., 736 w zw. art. 738 k.p.c. oddalił wniosek.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył powód i zaskarżając je w całości wniósł o jego zmianę i udzielenie zabezpieczenia ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Powód zakwestionował, by nie udowodnił, iż zajęte mienie nie należy do A. P.. Bez żadnych wątpliwości pierwszoplanowy dłużnik zrezygnował z egzekucji. Nie uczyniłby tego gdyby powód bez wątpliwości nie udowodnił swojego prawa do rzeczy. Podkreślił, że sprzęt otrzymał od dziadka, na co przedkłada stosowne dokumenty, które także zostały przekazane do sądu. Dodał, że dziadek podarował mu sprzęt w prezencie i od tej pory jedynie powód go używał. Nawet przy założeniu, że są minimalne wątpliwości, co do prawa powoda do sprzętu, to nie ma żadnych wątpliwości, że nie należą one do dłużniczki A. P.. Kolejno wskazał, że sprzedaż mienia za śmieszłą kwotę 700 zł także świadczy o całkowitym lekceważeniu okoliczności faktycznych przez komornika.

W odpowiedzi na zażalenie powoda pozwany K. S. wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że nie otrzymał on żadnych dokumentów na okoliczność, że właścicielem zajętych ruchomości jest powód.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadne.

Zgodnie z treścią art. 730¹ § 1 k.p.c., udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje, zaś wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (§ 2).

Pojęcie roszczenia użyte w art. 730¹ § 1 k.p.c. należy rozumieć szeroko - jako każde uprawnienie doznające ochrony prawnej, sytuację prawną danego podmiotu lub roszczenie procesowe będące przedmiotem postępowania cywilnego, w związku z którym zabezpieczenie orzeczono. Na gruncie przepisów zawartych w art. 730 i nast. k.p.c., celem udzielenia zabezpieczenia jest zwiększenie skuteczności postępowania cywilnego poprzez zapewnienie, że pomimo upływu czasu koniecznego dla rozstrzygnięcia sprawy możliwym będzie osiągnięcie zamierzonych przez stronę celów tego postępowania. W tym też szeroko pojmowanym zakresie należy dokonywać oceny łącznego zaistnienia przesłanek określonych w art. 730¹ § 1 k.p.c. Warto również dodać, że uprawdopodobnienie nie daje pewności, co do istnienia konkretnego roszczenia, ale jedynie prawdopodobieństwo jego istnienia. Wnioskodawca (uprawniony) winien więc przytoczyć takie okoliczności, z których wynika, że roszczenie mu przysługuje, a nadto okoliczności te powinien uprawdopodobnić przedstawiając dokumenty lub inne środki dowodowe (art. 243 k.p.c.).

Jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych dla zabezpieczenia roszczeń pieniężnych (art. 755 k.p.c.).

Powód domagał się zabezpieczenia roszczenia opartego o treść art. 841 k.p.c., poprzez wstrzymanie egzekucji z zajętych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) (sygn. akt Km 253/12) ruchomości w postaci telewizora (...) oraz kina domowego z zestawem kolumn, podnosząc, że jest właścicielem zajętych rzeczy.

Należy jednak, godząc się z Sądem I Instancji, wskazać, iż powód nie uprawdopodobnił swojego roszczenia. Dowodem, który mógłby wskazywać na własność powoda nie jest wszak pismo kancelarii prawnej z W., w którym wierzyciel informuje powoda o zwolnieniu od egzekucji zajętych ruchomości w sprawie Km 581/12, jak i postanowienie w sprawie Km 581/12 o umorzeniu egzekucji z ruchomości na skutek wniosku wierzyciela. W tym zakresie zaznaczyć należy, że wierzyciel jest dysponentem postępowania egzekucyjnego i to na jego wniosek i w oparciu o przedłożony przez niego tytuł wykonawczy komornik wszczyna postępowanie egzekucyjne. Również sposób egzekucji określa wierzyciel. Wierzyciel, jako główny dysponent postępowania egzekucyjnego, zawsze też może doprowadzić do zakończenia tego postępowania, wnosząc o jego umorzenie. Może to uczynić w każdym czasie, zarówno przed czynnościami komornika, jak i wówczas, gdy komornik podjął już działania w sprawie. Taki wniosek wierzyciela pod względem zasadności nie podlega kontroli komornika. Bez znaczenia są również przyczyny złożenia takiego wniosku przez wierzyciela. Umorzenie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 581/12 nie świadczy zatem o tym, że właścicielem zajętych rzeczy jest powód, a tylko wskazuje na wolę tego wierzyciela egzekucyjnego. Okoliczność, na którą powołuje się skarżący w żadnym razie nie uprawdopodobnia jednak prawa własności powoda odnośnie zajętego telewizora i kina domowego.

Poza dokumentami, które powód przedłożył przed Sądem I instancji, do zażalenia dołączył nadto umowę kredytu na zakup towaru nr (...) z dnia 10 grudnia 2008 r. Umowa ta, jak wynika z jej treści, zawarta została przez A. K. - dziadka powoda, który wedle twierdzeń żalącego, nabył sprzęt z przeznaczeniem na prezent dla wnuka. Na okoliczność własności zajętego mienia powód nadto dopiero w zażaleniu przedstawił jako dowód przesłuchanie A. P.. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, iż powód, zgłaszając wniosek o zabezpieczenie roszczenia powinien jednocześnie uprawdopodobnić, przedstawiając w tym celu stosowne dokumenty lub inne środki dowodowe, że roszczenie jemu przysługuje. Sąd rozpoznający wniosek o udzielenie zabezpieczenia nie ma obowiązku poszukiwać dowodów, czy też zobowiązywać wnioskodawcę do przedłożenia dokumentów uprawdopodobniających roszczenie. W konstatacji należy stwierdzić, iż powód winien wskazane wyżej środki dowodowe przedstawić wraz z wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia.

Niezależnie jednak od powyższego wniosek powoda nie mógł zostać uwzględniony, albowiem analiza dokumentów złożonych wraz z pozwem, jak i akt egzekucyjnych Km 253/12 prowadzi do wniosku, iż wytoczone w trybie art. 841 k.p.c. powództwo jest spóźnione, a co za tym idzie powód nie uprawdopodobnił, że przysługuje mu roszczenie.

Zgodnie z art. 841 § 3 k.p.c., powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych. Jest to termin materialnoprawny zastrzeżony do wytoczenia powództwa. Ma charakter terminu prekluzyjnego i w związku z tym nie może zostać przywrócony. Wniesienie powództwa interwencyjnego po jego upływie, co sąd uwzględnia z urzędu, stanowi podstawę jego oddalenia.

P. P. wniósł pozew w niniejszej sprawie w dniu 6 marca 2013 r. Tymczasem choćby z treści pisma z dnia 17 stycznia 2013 r. wynika, iż o czynnościach egzekucyjnych podjętych względem jego majątku, a zwłaszcza o licytacji jego mienia, powziął wiadomość na początku miesiąca stycznia, po powrocie z wyjazdu około dnia 7 stycznia bieżącego roku. Na pewno zaś P. P. wiedział o zajęciu ruchomości w dacie sporządzenia przez jego pełnomocnika wskazanego pisma, to jest w dniu 17 stycznia 2013 r. Nie ulega więc wątpliwości, że wniesienie powództwa dopiero w dniu 06 marca 2013 r. nastąpiło z przekroczeniem ww. terminu. W konsekwencji nie sposób przyjąć, iż skarżący uprawdopodobnił, iż przysługuje mu roszczenie z art. 841 § 1 k.p.c..

Mając na względzie powyższą argumentację Sąd Okręgowy na podstawie art. 397 § 2 k.p.c., w zw. z art. 385 k.p.c., w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., zażalenie oddalił, o czym orzekł jak w sentencji.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

-(...)

(...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)